

VII STRESZCZENIE/SUMMARY

Korelacja pola powierzchni rdzenia kręgowego ocenianego metodą rezonansu magnetycznego w odcinku szyjnym ze stopniem niepełnosprawności u dorosłych z rozpoznaniem stwardnieniem rozsianym w oparciu o skalę EDSS

Wstęp

Stwardnienie rozsiane (Sclerosis multiplex, SM) to przewlekła, demielinizacyjna choroba ośrodkowego układu nerwowego. Występuje u kobiet i mężczyzn najczęściej w wieku 20-40 lat, częściej u płci żeńskiej 2-3:1. Zapalenie, demielinizacja oraz uszkodzenie aksonalne stanowią triadę w stwardnieniu rozsianym. Charakterystyczne dla tej jednostki chorobowej jest rozsianie demielinizacji w miejscu i czasie. Oznacza to, iż proces patologiczny znajduje się w różnych miejscach układu nerwowego, jak również zmiany powstają w różnym czasie. Uważa się, iż w SM współwystępują dwa, niezależne od siebie procesy: proces zapalny oraz postępująca aksonopatia. Skutkiem obu procesów jest zanik struktur OUN obejmujący zarówno istotę białą jak i szarą a skutkujący postępującą niepełnosprawnością chorych i nieodwracalnym deficytem neurologicznym.

Cel pracy

Celem projektu badawczego było potwierdzenie hipotezy, że pole powierzchni rdzenia kręgowego oceniane w obrazowaniu metodą rezonansu magnetycznego w odcinku szyjnym jest wykładnikiem stopnia atrofii włókien nerwowych a tym samym niepełnosprawności ruchowej pacjentów z SM.

Metody i materiał

Do badania zakwalifikowano 63 pacjentów (46 kobiet i 17 mężczyzn) z rozpoznaniem RRMS na podstawie kryteriów McDonald'a z 2010r. w wieku od 22 do 49 lat. Przeciętny wiek pacjentów wyniósł 34,33 (+/-7,25; odchylenie standardowe). W ramach badania przeprowadzono retrospektywną ocenę badań MRI głowy oraz wyników skali EDSS w okresie od 1-24 miesięcy.

Wyniki

Powierzchnia rdzenia kręgowego była istotnie związana z płcią pacjenta ($p < 0,05$). Wraz z czasem trwania choroby powierzchnia rdzenia kręgowego spadała o mniej więcej $0,75 \text{ mm}^2$ ($p < 0,001$) z każdym miesiącem. Oczekiwana wartość rozpatrywanego pola była wyższa u pacjentów otrzymujących preparat Rebif o około $9,5 \text{ mm}^2$ w porównaniu do osób nieleczonych. Powierzchnia rdzenia kręgowego mierzona podczas drugiego z kolei badania na którym wykonano tę procedurę, korelowała istotnie z wynikami EDSS otrzymywanymi w tym czasie ($p < 0,05$). Nie wykazano występowania istotnych zależności pomiędzy rezultatami na podskali EDSS Pyramidal ($p > 0,05$ dla każdego z rozważanych pomiarów).

Wnioski

Rezultaty wykonanej analizy świadczą na korzyść hipotez o wpływie płci, czasu trwania choroby i rodzaju podjętego leczenia na powierzchnię rdzenia kręgowego. Powierzchnia ta była istotnie wyższa u mężczyzn oraz malała wraz z czasem trwania choroby. Wśród osób leczonych preparatem REBIF była ona znacząco wyższa niż u tych osób, u których nie podjęto leczenia.

Słowa kluczowe: Multiple Sclerosis, Relapsing-Remitting, Cervical Cord, Magnetic Resonance Imaging, Atrophy, Disability Evaluation